

15. februar 2005

nyheter

Samfunnsliv
Kristenliv
Globalt
Fokus
I samtale med
Reportasje
Hverdag
Kultur

kommentar

Kommentarer

leder

Ledere

om ks

Redaksjonen
Abonnér
Annonsér

- Misjonsorganisasjonene trenger å styrke omdømmet
- Ekspresident drept i eksplosjon
- – Samle ressursene for en ny pionertid
- Samler hundretusener til sine møtekampanjer
- Frikjent for homohets
- Ønsker å møte pinsevennene
- Svaret fra KN hadde kommet likevel!
- Hvem er Gary Clarke?

Israel og pinsebevegelsen

«Det er få saker som får pinsefolket til å rulle fram kanonen så hurtig, og avfyre sine skuddsalver så kraftig, som når Israel står på dagsorden»

Tekst: Oddvar Johansen

Igjen har det delte synet i pinsebevegelsen på Israel kommet i fokus. Det er få saker som får pinsefolket til å rulle fram kanonen så hurtig og avfyre sine skuddsalver så kraftig som når Israel står på dagsorden.

Det skjedde i årets predikantkonferanse i Oslo, der pastor Jan Aage Torp utfordret bevegelsens predikanter ved å få dem med i en uttalelse som fordømmer Kirkens Nødhjelps holdning til situasjonen i Midtøsten. I klare ordelag sa en majoritet av konferansedeltakerne fra at de ikke vil bli tatt til inntekt for Kirkens Nødhjelps holdninger. Bare et klokt innspill fra valg- og forslagskomiteen hindret at det ble stemt over et forslag om å trekke pinsevennene ut av representantskapet i Kirkens Nødhjelp.

At pinsebevegelsen, både nasjonalt og internasjonalt, er delt i synet på Israel bør ikke komme som noen overraskelse. Ved flere anledninger de siste årene har vi vært vitne til at de to synene har tørnet sammen. Det har helst skjedd i interne komitemøter, og ikke så åpenlyst som i Oslo sist uke, der det kan synes som at det var gjort en dårlig jobb med å holde de ute som ikke skal være tilstede når bevegelsen drøfter endel slike prinsipsaker.

Ikke alle ser ut til å skjønne hva saken dreier seg om. Ikke heller pinsepredikantene. Noen av de mest innbitte tilhengerne av alt det Israel gjør, har aldri vært i Israel eller gjort seg opp en selvstendig mening om situasjonen. De mest radikale på den andre siden er så fanget av vår tids me-diepåvirkning at de ikke klarer å holde tilbake sin kritikk av Israel. Derfor blir en slik debatt, slik vi opplevde den i årets predikantkonferanse til dels opprivende og unødvendig, og i alt for stor grad preget av den stemningsbølge som følger de dramatiske innleggene fra begge sider.

Enkelt kan det sies at den ene parten mener at kristne ikke skal kritisere Israel. De mener ikke at Israel gjør alt rett, men siden Guds ord sier at den som forbanner Israel selv skal bli forbannet, er de rede til å holde tilbake så og si enhver form for kritikk av landet.

Denne innstillingen fører også til at man ikke driver misjonsarbeid i vanlig forstand i Israel, men satser på et sosialt kjærlighetsarbeid som forteller israelerne at vi bryr oss om dem. De mest radikale på denne fronten vil hevde at det ikke er nødvendig å forkynne evangeliet for jødene i det hele tatt! De skal få sin anledning likevel når Gud tar sløret vekk fra deres øyne.

Den andre parten mener at det må være lov å kritisere de israelske politiske myndighetene for deres politiske handlinger. Selv om de elsker det jødiske folket, og erkjenner at spesielle løfter er bundet til dem, kan deres rettferdighetssans ikke tolerere at sekulære myndigheter i Israel gjør det de gjør uten at pinsevenner og andre kristne løfter en finger. Det er ikke «Guds eiendomsfolk» man kritiserer, men de sekulære israelske myndighetenes handlingsmåter. Men man får ofte problemer når man skal forklare profetordet og troen på det.

KS ønsker å stå med Israel i deres kamp for tilværelsen, mens vi venter på oppfyllelsen av det profetiske ord. Men vi har likevel sans for at det må være lov å sette fingeren i myndighetenes åpne sår, selv om det gjør vondt. Disse er

SØK

det tydeligvis noen av i Israel.

I utgangspunktet er vi forsvarere av det åpne roms debatt. Men det må skje med litt mer orden enn det som skjedde i årets predikantkonferanse. Kanskje burde brennaktuelle spørsmål som pinsebevegelsens ledere må forholde seg til, ikke bare «kastes» inn i konferansen uten at de som skal ta viktige beslutninger har fått anledning til å forberede seg i det hele tatt. Det gikk kanskje før i tiden, men ikke i 2005.

Dessuten bør man kunne forvente noe mer seriøsitet over behandlingen av temaet. Ordstyrerne gjorde sin jobb bra, men det er ikke lett å lede en avstemming når folk roper, ler, spøker og klapper, som om vi skulle bestemme oss for å kjøpe ny sandkasse i lekeparken! Det var til og med deltakere som stemte på begge alternativene!

I lørdagens Vårt Land svarer Kirkens Nødhjelps generalsekretær Atle Sommerfeldt på kritikken fra majoriteten av pinselederne i årets predikantkonferanse, og denne uke er han intervjuet i Korsets Seier. Dersom ikke Sommerfeldts uttalelser i Vårt Land er blitt krydret av våre kolleger i den kristelige dagsavisen, synes vi nok at KN-lederen burde møte kritikken fra pinselederne med noe større ydmykhet. I en såpass alvorlig sak som dette tross alt er, blir det får platt bare å si at man tar kritikken til etterretning, som på godt norsk betyr: «Vi blåser i den». Denne uttalelsen har han utdypet noe i intervjuet med Korsets Seier.

Man kan også være så uenige med Jan Aage Torp som man bare vil, og de som er uenige med ham er det en del av i pinsebevegelsen også. Men man fryser ikke tilbake at «jeg er takknemlig for at det ikke er pastor Torp som representerer Gud i verden».

Det skal derimot krediteres KN-generalen at han i intervjuet i dagens Korsets Seier gir uttrykk for ønske om samtaler med pinsevennene. Slike samtaler mener vi ikke bare bør skje med kontaktutvalget, men med de instanser som er tungt engasjert i det arbeid norske pinsevenner har i Israel og Midtøsten.

[Trykk her for å abonnere på Korsets Seiers papirutgave](#)

©2004 Korsets Seier Publikasjoner AS. All kopiering, reproduisering, videre bearbeidelse eller lignende som helt eller delvis bygger på innholdet på disse sidene er strengt forbudt iht lov om opphavsrett uten særskilt skriftlig tillatelse fra Korsets Seier Publikasjoner AS. Alle Bibeltekster er © copyright Det norske Bibelselskap 1978/85 med mindre annet er angitt.
Nettutvikling: [Kommunion - mer enn kommunikasjon](#)